

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes in Passionem Et Resvrrrectionem D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

Meditatio 36. De crucifixione Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59870](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59870)

potius contenti simus, memores fellis & acci, qua Christo Domino pro cibo & potione data sunt.

MEDITATIO TRIGESIMASEXTA.

DE CRUCIFIXIONE Christi. EVANGELIVM.

ET tibi crucifixerunt eum.

Marc. 15.

Luc. 23.

Ioan. 19.

FIGURAE.

ABRAM colligauit ligna Isaac *Gen. 22.*
in fasciculum, & super ipsa filium imposuit.

Iussit Dominus Moysen facere serpentem aeneum, eumq; pro signo erigere, in quem si quis respiceret de vulneratis serpentū morfu, vitam seruaret. *Num. 21.*

Præcepit Dominus filijs Israel, vt *Exod. 12.*
primo mense sumerent agnum sine macula, quem die decimoquarto eiusdem mensis ad vespem, immolaret omnis multitudo filiorum Israel.

280 MEDITATIONES
PROPHETIÆ.

Psal. 21. **F**ODERVNT manus meas, & pedes
meos, dinumerauerunt omnia ossa
mea.

Zach. 13. Qua sunt plaga iste in medio manuum
tuarum? & dicet bis plagatus sum in do-
mo eorum, qui diligebant me.

Psal. 88. Minorasti dies temporis eius, perfudi-
sti eum confusione.

CONSIDERATIONES.

1. **Punctū.** **V**IDE quomodo crudeles illi carni-
fices, manus in Christum iniiciūt,
& magno cum impetu & inhumanita-
te vestibus detractis, nudum consti-
tuunt. Cogita quanta cum mansuetu-
dine patiatur spoliari se mansuetissimus
Iesus, imò etiā ipse licetoribus adiuven-
to sit, ex desiderio quàm primùm de-
cumbendi in exoptatissimo illo lecto.
Quia verò vestes toto corpore ad vulne-
ra adhæserant, dum impij illi eas impe-
tu quodam detrahunt, sequebatur vi-
delicet cutis etiā vestes ipsas, vt sic cum
acerbo dolore vulnera omnium plaga-
rum renouarentur. Itaq; cū esset qua-
si totus decorticatus, & totus factus vul-
nus vnum cepit vndique regius illi san-
guis prorumpere, & ex omnibus mem-
bris.

bris ad terram vsque defluere. Interim mansuetissimus agnus non modò cum patientia perferebat, sed magis etiam cum desiderio terribilem hunc cruciatum. O quàm grauius afficiebatur dulcissimum cor eius, cum videret capitale illud odium Iudeorū, & sitim illam sanguinis, quomodo properarent in cruce aptanda, instantes carnificibus porrigentes illis clauos urgentes, vt quàm primū absoluerent, quasi crux illis esset, videre illum coram adstare adhuc viuum.

Considera quis pudor & confusio fuerit pudicissimo Domino, nudū stare in oculis tantæ multitudinis. Atq; interim dū humilis Iesus vento & frigori expositus, corpore toto tremens expectat dum crux parata sit, cogita, quas iniurias, scurriles iocos, & probra sit passus, quot conuitijs & maledictis appetitus sit. Hei mihi quas tum cogitationes illum misero corde putamus versasse, cum hinc pudore tanto afficeretur, inde aspiceret parari, sibi tam angustum & asperum lectum mortis? O mater desolata, quo dolore hoc miserandum spectaculum videbas? non ad ipsas medullas penetrabat dolor, cum videres dilectum Filium tuum stare tanta cum ignominia nudum, & contremiscentem

in oculis tam impudici & impuri populi? Quare sunt qui dicant, tantum fuisse amoris impetū, vt propelleret ad ipsum Filium amantissimam Matrem: ipsamq; sublato capitis velo cinxisse & operuisse nuditatem Filij, cumque se tenere non posset, cum magno dolore amplexatam esse; sed mox creptum ei de manibus Filium.

Præparata iam cruce, confestim carnicifera cum furore apprehensum mansuetum Iesum, in eam resupinum deiciunt: ipse verò vltro brachia & manus clavis figendas exporrigit. Licet hic cogitare conuulsionem & mortiferos doloris aculeos, qui inde oriebantur quòd crassis & crudelibus clavis pertunderentur partes tenerrimi corporis, quæ maxime sensu vigent, & sacra membra ossaq; , tanta vi in cruce ab impijs illis manibus distraheretur, & miserum in modum diuellerentur. Vide autem, dum illorum crudelitas & immane odium nihil aliud laborat, quàm quomodo acerbo supplicio mansuetissimum Iesum excrucient: ipse totus ipsorum amore ardens, omnes illos dolores & sanguinem pro peccatis illorum, proque animarum salute Patri æterno offererebat. O incomprehensibilis caritas, ô amor fortissimus
 Saluatoris

DE PASSIONE DOM. 283

Saluatoris nostri, qui nullis iniurijs & probris, non tot cruciatibus, ne morte quidem ipsa minui aut vinci potuit.

Considera extremos angores, & tormenta, quæ piissima Mater sensit, cum viderat quomodo tam indignè ludificaretur Filius, audiret horribiles carnificum voces, & crudeles malleorum ictus, quibus infigebantur clavi: cogita singulos ictus ipsi ad cor vsque penetrasse, & eo modo ex magnitudine doloris in animo eius imaginem impresisse crucifixi Filij, vt vna cum illo pateretur, cum illo cruci affigeretur.

Vide vt deniq; impij illi cum magnis clamoribus crucem erigentes in altum, vt maior esset crudelitas, in scrobē, qui eo sine effossus erat, cum impetu decidere sinant. Quo lapsu cum concuteretur grauius, non sine intollerabili artuum cōuulsione, sacrum illud corpus, diductę sunt plagę, cœperūtq; quatuor illa sacra vulnera, quasi fontes quatuor largiter in terram sanguinem fundere. Hęc sunt quatuor flumina Paradisi, quę ex horto deliciarum egressa, irrigant vniuersam terram. Omnes sitientes venite ad has suauissimas aquas, haurite in lætitia de fontibus Saluatoris. Venite emite sine argento, & absque

Zach. 22.

Deut. 32.

vlllo precio vinum & lac: fugite mel de
petra, & oleum de saxo durissimo. Hac
enim est petra illa firma & stabilis, quā
Pater noster Iacob erexit in signum gra-
tia, & clementiæ, in titulum pacis, yn-
gens oleo misericordiæ.

Gen. 35.

ALTE RA PARS.

CONTEMPLARE anima mea
Dominum & creatorē tuum affi-
xum ligno sine vlla re, quæ illum su-
stentet, præter clauos tres, à quibus, cum
extremo suo dolore, sine vlllo laxamento
miserabiliter dependet. Si quando vt
mitiget vulnerum in pedibus dolorem,
brachijs se velit sustentare, manus totæ
dilacerantur: se manibus vult succurre-
re, pedibus innitens, heu mihi quanto
cum spasmo amplificantur & exasperā-
tur vulnera. Non possunt igitur mem-
bra æque affecta summo dolore inter se
adiuuare, nisi sibi eam pœnam alte-
rum assumat, quam alteri detrahit. Non
est qui adiuuet. Non est qui console-
tur eius lacrymas: non qui sudorem
abstergat. Omnes amici & noti à longè
sunt: inimici, & qui eum cruciant, circū-
stant, gaudium & exultationem capien-
tes ex eius supplicijs. Hoc modo Iesus af-
flictiſſimus lenta morte cōsummēdit,
protea-

protendebat vitam dolore plenam, non viuendi, sed plura patiendi desiderio.

O bone Iesu, quomodo te extensum aspicio in hac cruce, in illo acerbo & pœnali lecto confixum, & in extremas redactum angustias, vt nullum corporis membrum, excepto sacro capite mouere posses, atque illud ipsum spinis vndique confixum & horridum, non valens inter matris brachia requiescere, inter duræ crucis brachia quietem inquirit: cumque nec ibi inueniat, miserabiliter pendet pronum in terram. Hei mihi Domine, quàm in illo tempore pauper eras & desolatus quando in illa hora magnitudo cæli & amplitudo terræ tibi defuit, vt in toto mundo non haberes, quo fessum & exhaustum caput reponeres. Quare autem Domine crucem tibi fecisti tam angustam, vt vix tibi vnus locus in ea esset, cælū autem tam laxum & amplum? Sanè Domine nō aliā causā, quam quod solus velles pati pro nobis vt nos tecum vniuersi gauderemus; parcus & auarus fuisti in pœnis, largus in gratia & beneficijs.

Quid commisisti dulcissime Iesu, quæ fuit culpa tua, vt tam verberè tractari mereris? quod malum commiserant hæc membra sanctissima, vt tanta inhumana-

nitare lacerentur, & affigantur ad Crucem? Nihil certè tu peccasti, neque admisisti nisi quod me nimium amaueris. Ego solus doloris tui causa, peccatum quod seruus admisit, persoluit Dominus. O dilecte fili Dei, usq; quò descendit humilias tua? quantum potuit caritas tua? Me concupiscentia pertraxit ad peccatum, te caritas tua deduxit usque ad Crucem. Manus meæ per inobedientiam arborè vetitam apprehenderunt: tuæ per obedientiam in cruce clavis laceratae sunt. Ego dulcedinem pomi, tu amaritudinem fellis gustasti. O amantissime IESU, video te quidem nudum & frigidum pendere de cruce, sed video contra etiam te totum circumuestitum & inflammatum amore. Video te à vertice ad pedes, à sinistra ad dextram, intus forisq; plenum doloribus & pænis: sed aquæ omnium suppliciorum non potuerunt exstinguere ardentissimam caritatem tuam.

Contemplare in cruce hæc, anima mea, Saluatorem tuum & Deum tuum, qui cum tui amore tibi similis factus esset, vestemq; mundissimam naturæ tuæ humanæ induisset, & ex ea pannū, ut vides, quo vulnera tua abstergeret, & receptis in se sordibus, & seditate peccatorum

torum tuorum, stat in duro illo torculari, instar hominis vuas calcantis, totus sordidus & deformis. Vide dilectum sponsum tuum, qui cupidus videndi tui, præ magnitudine amoris contentus non est, per quinque solum amplas illas fenestras vulnerum prospicere, sed quasi cancellis, ita vulneribus infinitis corpus aperuit, ut & te melius videat, & à te, ipse usque ad cor ipsum adspici possit. Vide bonum Pastorem tuum, qui digressus à collibus æternis, & ad quærendum te ingressus in horrido hoc deserto, totus, ut vides, spinis & rabidorum luporum morsibus laceratus est. Vide deniq; Agnum innocentem occisum pro peccatis tuis à constitutione mundi. Vide ut totus euisceratus in cruce, suo sanguine conspersus, & assus sui amoris igne. Vide ut trusus & laceratus impijs manibus non aperiat os suum, nec verbum proferat contra eos, à quibus tam crudeliter tractatur; Defige aspectum in illa vulnera, & mortiferas plagas, & cogita an sit dolor similis dolori ipsius.

Cant. 1.

LUC. 15.

Considera deniq; anima mea, sponsum tuum in duro crucis lecto decumbentem, vide illum clavis affixum, ut te expectet: expandentem brachia, ut te amplectatur: inclinato capite pendentem, ut te osculo

Cant. 2.

osculo pacis & amoris accipiat: sanguinem suum preciosum fundentem, vt ex eo tibi salutiferam potionem ac medicinam conficiat. Audi quàm amicis te vocibus inuitet: *Veni soror mea, sponsa mea, columba mea, veni ad foramina petrae, ad dulces rimas vulnerum meorum. Iam hyems transijt meae passionis: lectus noster paratus est totus floridus, & ornatus rubente sanguine meo. Et nunc anima mea noli rejicere inuitationem sponsi tui: sed amore ascende lectum hunc Sanctae Crucis, erige te ad ipsum, & humiliter illum amplexare, & cū deuotione & reuerentia cordi tuo illum admoue, dicens cum sponsa. Fasciculus myrrha dilectus meus mihi, inter vbera mea commorabitur.*

Cant. 1.

COLLOQVIVM.

ROGABIS Christum D. N. per amorem illum intimum, quo voluit tanquam agnus innocens tam crudeliter affigi & lacerari in ligno crucis, idque tui amore: vt & ipse te secum patiat affigi clavis caritatis, sic planè, vt ipsius amore perfectè crucifixus mundo, & tibi ipsi, nihil velis, nihil scias, nihil desideres, nisi Christum crucifixum optans eius exemplo in hac vita contemni, deprimi,

primi, & affligi: vt in altera merearis venire cum ipso in partem gloriæ resurrectionis eius.

DOCUMENTA.

1. **P**RORSVS exuendus est homo vultus cū operibus suis, vt omni amore proprio nudi, nudum sequamur Christum.
2. Si adspiciamus rarum hoc paupertatis exemplum, quod Saluator nobis præbuit, moriens nudus in trunco arboris, pudebit nos murmurare, aut conqueri, cum quid in nobis deest, aut vestibus minus bonis aut delicatis utimur.
3. Qui consecrati sunt seruituti Christi, crucifigere debent carnem cum vitijs & concupiscentijs, affigentes semetipsos ex amore Iesu, clavis votorum in cruce obedientia; vt Christus nostri amore cruci affixus est.
4. Christus, nostri amore omnia membra super crucem extendit: sic nobis omnes partes corporis, & anima vires, in eius obsequium impendenda sunt, manus in auxilium proximorum, pedes in exercendis sanctis actionibus, lingua in laudando & benedictionem Dei, mens in pijs precibus & meditationes, cor in amore ipsius.
5. Clavis manus Christo configunt, qui benefici-

beneficiorum eius obliuiscuntur, aut superbiunt gratia & donis acceptis, aut de suis operibus inaniter gloriantur.

6. Pedes item configunt, qui pigre mouent ad pietatis & caritatis officia; prompti alias & celeres ad suas recreationes, & res curiosas.

7. Voluit pro nobis Christus sublimis à terra e. & olli, ut auellamus mentem & desideria nostra à rebus terrenis, & erigamus in calum: ut ibi sit totus amor & conuersatio nostra, ubi est thesaurus noster.

8. Si consideremus grauissimos dolores, quos pro nobis in cruce pertulit Christus, omnis labor videbitur facilis, & omne onus leue, omnis aduersitas iucunda, qua in ipsius seruiuo se offerent.

9. Pudeat nos cum consideramus, quomodo Christus gloriosam Natiuitatem absconderit, angustijs & paupertate stabuli, nocturnis tenebris, arbitrii muli animantibus. At Crucis ignominiam publicam fecit in vrbe regia, die celeberrimo Pascha, coram vniuersis Iudaica nationis populis. Et nos vermiculi adhuc tam anxie defectus abscondimus, virtutes ostentamus.

* * *

MEDI-